

Con Gái ông Thượng Sĩ Già Bả Ku

Phan Nhật Bắc

Tại một đơn vị Quân Y trực thuộc Liên đoàn 74 Quân Y một Bệnh xá chi khu nhỏ nhân sự khoảng một Trung đội lính Quân y cơ hữu, ông Trung úy Sĩ quan trợ y làm trưởng Bệnh xá khoảng 100 giường bệnh đa số là lính ĐPQ có một ông Thượng sĩ già làm Thường vụ ông có một cô con gái rươi đẹp da trắng nhờ núp bóng dưới tán dừa, học hành dang dở nàng mở một cái quán bán nước giải khát và bia bọt cho đám bệnh binh và nhân viên Bệnh xá , phụ giúp nàng có một cô bé gái một con xừ dừa cũng trắng nhưng hơi mập nói giọng hơi cà lăm điện nước sáng trưng, tóc dài ngang lưng tướng đi nhìn muốn chảy nước miếng ngực tấn công mông phòng thủ, những buổi sáng pha cà phê cho khách hai nàng xừ dừa như hai con chim chào Mào lượn qua lượn lại làm nhức mắt đấng đàn ông ,có nhiều ông bệnh binh tối về bắn máy bay nên vết thương lâu lành, thì một hôm có một ông Thiếu úy hành chánh Quân y Bắc kỳ lưu lạc đến đây làm trưởng phòng Nhân viên kiêm luôn sĩ quan Quản lý cái Bệnh xá Dốc Mu người dân ở đây gọi như vậy vì nó nằm trên một con dốc nếu nhìn trên Trục thẳng xuống hay trên ngọn dừa sẽ thấy nó giống hệt mu rùa nhưng có đường thông thủy ở giữa chung quanh cỏ vàng nám cháy về mùa hè

Mà mấy cha bệnh nhân nơi này y tá phát thuốc không uống gom lại đem bán ra ngoài dân mua ,cứ nuôi bệnh dài dài ông Trọ y biết nhưng thầy kệ, nơi xứ hẻo lánh này dân Việt cộng rất nhiều sống cho họ thương thì mình được ăn dưa dài dài ,nếu họ ghét thì ăn cái rựa chặt dưa bén ngót đứt cổ chứ chẳng chơi ,cứ mắt nhắm mắt mở cho qua ngày đoạn tháng, cứ làm phiếu lĩnh thuốc gửi về Căn cứ 74 tồn trữ y dược khi có Công điện thì đi nhận là xong

Ông sĩ quan hành chánh Quân y được tuyển từ Trường sĩ quan bộ binh Thủ Đức điểm tốt nghiệp khá cao không thích đánh đấm muốn sống thọ không muốn sống hùng thì chọn về ngành này , về Trường Quân y học 6 tháng Hành chánh Quân y đeo con rắn trắng nơi nắp túi áo như ông nhà văn Tạ chí Đại Trường, mà ông Toàn Bắc kỳ này rất ngưỡng mộ, ông cũng có thể chọn về các Bệnh viện của các binh chủng thứ dữ nếu muốn, nhưng rất sui là năm này 1972 Cục Quân y toàn quyền bổ nhiệm nơi nào thiếu vắc ba lô từ Sài gòn sau khi nghỉ phép 7 ngày ông lò mò đến cái Đốc Mu này trình diện ông Sĩ quan trợ y trưởng cái Bệnh xá chi khu tên gọi nghe thấy choáng ông mỉm cười

Sau khi nhận bàn giao từ ông sĩ quan hành chánh quân y đổi về nơi khác, dưới quyền ông 7 mấy ông Hạ sĩ quan cao nhất là ông Thượng sĩ già dân bản xứ làm Thường vụ cái Bệnh xá Đốc Mu này và 5 ông Hạ sĩ quan y tá, 4 ông binh nhì y tá và hai ông tài xế lái xe cứu thương và hai chiếc jeep cho ông trưởng Bệnh xá và sỹ quan Quản lý ,hai chiếc Jeep xe bô cao mốp méo trông thô thảm ,và chiếc xe Dodge dùng để chở nhân viên và đi chợ mua đồ cho nhà bếp cùng chiếc Jeep hồng thập tự mui vải rách bươm nằm trơ vơ nơi cuối hàng rào. Quý đen chẳng có su ten, chỉ có tiền phụ cấp nuôi ăn khoảng 40 chục ông bệnh binh làm biếng cũng đủ ông chấm mút chút đỉnh với ông Hỏa đầu vụ là ăn cơm chùa không tốn tiền

Củi thì ra rừng đước đốn về do mấy ông thặng số bệnh binh khỏe mạnh lưu lại đa số con nhà khá giả lương không biết ai lãnh, cứ trù vào tiền quỹ nuôi ăn vậy là xong mẹ nơi cái hốc xà bần này kiếm tiền không khó ,mà các quan trên Cục Quân y , Quân y chẳng mò đến mặc sức tung hoành ông Toàn tên cúng cơm mẹ ông đặt khi ông chào đời tại Bệnh viện Biên Hòa vì ông là dân Hồ Nai ri cư năm 1954

-Chào Thiếu úy mới về ,ông Thượng sĩ già tên Bảy lính gọi là Bảy Cu trình diện ông Sĩ quan Quản lý mới xong quay ra tập hợp điểm danh quân số gần trung đội lính nơi cái bệnh xá chi khu Đốc Mu,nhìn mấy ông lính Quân y ông nào cũng tối sầm chân đi dép lẹp xẹp như các ông lính Nghĩa quân, ông Toàn nổi nóng phán

-Tôi tân Sĩ quan Quản lý ra lệnh các anh phải ăn mặc Quân phục tề chỉnh không lè phè thế này ngày thứ hai chào cờ nghe nhật lệnh của Tổng tham mưu trưởng nghe rõ chưa?

-Hơn 30 cái mồm không ông nào trả lời

-Tôi nói các anh nghe không?

-Thì các ông như trên mây hạ xuống đồng loạt nói -Gõ gõ tiếng miền Nam R thành Gò

Ông Toàn nói -Tan hàng

-Cố gắng 30 cái mồm lên tiếng rồi biến mất bỏ ông Sĩ quan Quản lý và ông Thượng sĩ già Bảy Cu đứng chờ quan Cán sự y tế trợ y đến, ông này bị trưng tập tuổi cũng đã sồn sồn có vợ ngoài tỉnh Bến Tre

Gần 10 giờ quan mới đến để nhìn mặt ông quan Hành chánh Quân y mặt còn non choẹt, vừa vút cái quai chảo đúng một năm đeo

Ông tân Sĩ quan quản lý trình diện xong ông Trợ y tên Lý thiết Quài gốc tàu nói

-Nị làm việc đi có gì nóng nảy cho Ngộ hay ,khi điểm danh nị nhớ lém qua lém lại cho đủ ,vì tụi lính nó chốn hoài chán lắm .

-Trời ông Toàn kêu trời thì ông Lý thiết Quài biến vô phòng ,ông Trợ y này là Cán sự y tế bệnh viện Triều châu bị động viên vào Quân y

Ông Bảy Ku dẫn ông Toàn đi hết các phòng làm việc và phòng bệnh Nội,và ngoại thương nhà bếp

Đến phòng truyền tin ông thấy một ông Hạ sĩ khuôn mặt lại cái ông Thượng sĩ nói

-Đây là Chị Năm nhân viên Tổng đài Thiếu quý muốn nói chuyện viễn liên thì xuống đây ,còn buồn muốn nghe nhạc Trịnh thì chị Năm hát cho nghe hay lắm

-Ông này là cơ hữu của mình

-Không thặng số thanh niên trốn lính theo ông Đạo dùa bị Quân Cảnh lùng bắt nên đi lính ĐPQ khai bệnh nằm luôn nơi này lương cấp trên lãnh

-Cấp trên là ai ?

-Mẹ tôi đéo biết ông muốn biết hỏi ông Trợ y ,ông Thượng sĩ già không thích Bắc kỳ cá Gô cây nên đáp cộc lốc

Ông Toàn chơi với khi ông Bảy Cu Thượng sĩ vắng tục với mình loạn rồi Kỷ Luật là sức mạnh của Quân Đội đâu rồi mình phải chấn chỉnh lại mới được .

Ông Sĩ quan Quản lý mới năng nổ ta đây, thì bị bức tường kỳ thị bao vây Nam Kỳ Quốc tẩy chay ông này bằng bốn không

-Không nói chuyện

-Không tuân lệnh

-Không hợp tác

-Không chơi

Ông TT Thiệu lúc này cũng có bốn không với Cộng sản ,thì nơi cái Dốc Mu này mấy ông lính Quân y cũng có bốn không với ông Toàn rau muống trận chiến rau muống đụng giá sống bắt đầu do ông Thượng sĩ Bảy Cu cầm đầu .

Sáng thứ hai Chàò cờ nghe Nhật lệnh các ông Quân y vẫn lè phè quân phục bê bối chân mang dép vác mấy cây Carbine M2 rì sét đạn chỉ có vài viên cho có lệ

Tức tối ông Sĩ quan Quản lý la lối nhưng làm gì nhau mọi việc vẫn như cũ ông Lý thiết Quài cười xong phán một câu .

-Ngộ đã lói dôi nhớ lém qua lém lại lém tới lém lui nó cũng dậy thôi ,còn lém lên lém xuống làm gì ?

-Mà ông còn chẻ kiếm vợ đi con gái ông Bảy Cu ngộ lắm he he

Ông sĩ quan Quản lý nằm đê mê vắt tay trên trán để tìm cách đối phó cái cảnh bất tuân thượng lệnh này ông ra lệnh cho ông Trung sĩ bàn giấy làm bản tường trình gửi về Liên đoàn 74 Quân Y . Bệnh xá trực thuộc quyền của Liên đoàn

Bản tường trình đem lên văn phòng ông Trợ y để ký xong ông Toàn mới ký thì biến mất

hỏi ông hạ sĩ trực phòng ông Trợ y thì ông nói

- Ngộ không biết, ông này người nhà của ông Trợ y

Sau vài lần chẳng nên cơm cháo gì ông Toàn đâm nản ,đành tính chiêu cua con gái của ông Bảy cu cho bỏ ghét

Đứa con gái ngựa bà của ông Thượng sĩ già thấy ông Thiếu úy trẻ bảnh trai , ở nơi cái học bà tó này thiếu trai có học thức đâm ra kết, nàng pha cà phê cho ông Thiếu úy đặc biệt nhưng lấy tiền vì ông Tía mình nói

-Mày cứ chặt đẹp nghe con gái ,mụ nội mày mà lén phén tao đẹp tiêm nghe chưa? thấy hơi chai là tươm tướp như cá đối tranh mồi .

-Tía ơi con gái Tía bảnh lắm cao giá à nghe có điều kiện mới quen chứ bộ Tía an tâm Con tám Thơm phụ bán hàng nói

-Thiếu Quý Tàn ngộ nghề hén chị ? chơi luôn chị ,chị không chơi em chơi .

Ông Thượng sĩ già nhìn con tám Thơm đôi mắt lá răm nhấp nháy tự nhiên ông bỗng hừng hực lửa rồi trầm ngâm nghĩ này đưng vào tay mình phồng luôn.

Con tám Thơm thấy ông Thượng sĩ Bảy Cu nhìn mình đâm ra phòng bị nói thầm- Cha già dịch địa dữ quá ông liệu hồn nghe chưa?nhưng lại khoái ánh mắt như con hổ rình mồi gái một con như thuốc ngon nửa điếu người ta thường nói mà mình cũng điện nước đầy đủ khối cha mê .

Ông Thượng sĩ già Bảy Cu bà vợ cứ bệnh rề rề đưng đến là giã nãy làm ông cụt hứng Căn bệnh đau dây chằng trị hoài không hết làm bà vợ khó chịu gây lộn hoài cho nên ông ít về nhà ,ngủ tại cái quán đờn sơ làm từ ván thông của con gái, ngay mấy cái bàn bán cà phê , trong căn phòng nhỏ là nơi ngủ của con tám Thơm ,con này đàn bà con gái gì nó ngáy như kéo gỗ , nhiều đêm làm ông trần trọc thức dậy mồi thuốc hút ngó vô cái cửa phòng nhả khói suy nghĩ mông lung, có nên đột kích tấn công hay không? sợ nó không chịu la lên thì khổ ,một hôm con tám Thơm bị cảm lạnh bất tử con gái ông đã về nhà , nó ho sù sụ cả đêm ông gõ cửa phòng hỏi

-Tám mày bị cảm sao mà ho dữ vậy ?

-Kệ tui mắc mớ gì đến ông rồi im bật ,ông Bảy Cu mở nhẹ cái cánh cửa thì không gài chốt len vào vén mùng tim ông đập lô tô thành thạch, ông đưa tay vào rồi rút về thở ra một cái phào như trai mới lớn .

Ông chỉ muốn biết nó bệnh ra sao chứ không có tà ý ,đưa bàn tay đặt lên trán con tám Thơm nóng hâm hấp hơi thở mệt nhọc thì nó cựa mình nhồm dậy

-He ông già tính dê hả không dễ à nghe lạng quạng ăn dao phay tôi thủ dưới gối nè .

-Đâu tao vào xem mày bệnh hoạn ra sao thôi mày làm gì dữ dậy Thơm?

-Tôi đang bị cảm Thượng sĩ biết cạo gió không?

-Thì biết chứ cạo gió ai mà không biết, thôi nằm xuống đi tao cạo gió, tao có đồng Xu và dầu xanh Bác sĩ Tín chờ chút tao đi lấy .

Ông Bảy Cu vén áo Tám Thơm cạo gió bên ngọn đèn lù mù, ông cạo từ nhẹ đến nặng thì con tám Thơm nói.

-Mạnh lên cú Bảy Cu, ừ ừ chỗ đó đã quá mạnh lên mạnh nữa đi, ông Thượng sĩ già nói

-Mày làm tao gun quá cạo gió mà mày gên quá đã , nói xong ông ông Thượng sĩ bỏ chai dầu và đồng xu dùng tay xoa khắp người con Tám thơm nó oằn oại dưới đôi tay phù phép của ông Thượng sĩ lửa

Nó cà lăm - Cú Bảy cú Bảy cái cái cái mà chỗ này nè , không phải chỗ đó

Bên ngoài ông Thiếu úy trực đêm cùng hai thằng lính quăng cây súng dưới chân nhìn qua khe ván

-Thiếu Quý cho tôi nhìn ké với , ba ông tranh nhau cái tấm vách ngã một cái rầm, cả ba chạy mất ông Thượng sĩ Bảy cu đang liếm nhựa bắp hoảng hồn , chạy ra nhìn tấm vách bị ngã đè lên mấy cái bàn ly tách vỡ toang ,con tám Thơm hết bệnh luôn , ra phụ nâng tấm vách rồi chửi đồng.

- Mụ mụ cái cái mụ nội thằng nào dinh dập tao

-Ông Thượng sĩ Bảy Cu biết thủ phạm là ai Sĩ quan trực đêm nay

Sáng thứ hai, ông Thiếu úy Toàn sau khi chào cờ điểm danh xong nhìn ông Thượng sĩ nói

-Bố râu ông dính nhựa bắp kìa lúc này ông Thiếu úy đổi tông gọi ông Bảy Cu bằng bố vì ông đang thả dê con Thu Đạm con ông Thượng sĩ

Ông Thượng sĩ già sau khi chưng hứng đưa tay sờ hàm râu dê rồi nói

-Thiếu quý rình hả? mụ nội ông tao biết ngay

-A ông vô lễ với Thượng cấp nhà tôi phạt ông 10 cái nhảy xồm nghe chưa thi hành ngay

-Thiếu Quý lính Quân y không biết nhảy xồm

-Thượng sĩ giỡn chơi. Ông học Hạ Sĩ Quan ở đâu?

-Đồng Đế,

-Ông biết đứng Thao diễn nghi không?

-Ông tìm Cây Garant bằng súng chào cho tôi, trùm poncho lên , tôi phạt ông đứng dã chiến ngay cột cờ 1 tiếng đồng hồ thi hành trước khiếu nại sau .

Ông thủ kho tiếp liệu vắc cây Garant M1 đưa cho ông Thượng sĩ già ông Thượng sĩ già lên đạn ông Thiếu úy Toàn chạy trốn chết ông Bảy Cu xách cây Garant rượt ông Thiếu úy Quản lý chạy ra cổng bắn một phát thì ông Lý Thiết Quỳ chạy ra la

-Bảy Cu ông Bảy Cu chuyện lâu còn có ló , tui gọi Quân Cảnh bắt ông bây giờ

-Mẹ họ thằng Bắc kỳ chín ký này làm chời nơi này tui chơi tới bến ,nó của gái tui mà không nể tui chút nào

Sau vụ này ông Thượng sĩ già cấm cửa không cho con gái ông nói chuyện với ông Toàn, nhưng cấm thì cấm ông Toàn vẫn hện hò, đêm tối đánh Du kích cho đến khi con gái ông Thượng sĩ Bảy cu thềm chua nôn ọe ông Thượng sĩ mới tỉnh người và ông cũng bắn liên thanh con Tám Thơm, nơi cái quán về đêm bị ông Lý Thiết Quỳ trình về Liên đoàn 74 Quân y cho giải ngũ vì đáo hạn tuổi sau Hiệp định Ba lê năm 1973 ,và ông Bắc Kỳ Toàn thành rể ông Bảy Cu .

Ông Toàn làm rể nơi xứ dừa, những buổi trưa Hè rảnh rang hai ông đánh cờ tướng ông Bắc Kỳ chiếu bí ông cha vợ nói

-Chiếu ! Xe nhập cung bố thua hạ thủ bắt quờn , ông vừa nói xong thì ông Bảy Cu vắc nguyên bàn cờ tướng đập vào đầu ông Bắc Kỳ một phát nhá lửa .

-Mụ nội mày gáy quá tao thua hoài cũng tại cái miệng cá ngao của mày ,con tao dính bầu cũng tại cái lưỡi nhám của mày tao đánh cho mày chừa

-Bố bố thua rồi nổi nóng kỳ thế ?lên chức ông ngoại rồi hạ nhiệt cho con nhờ

-Chời ơi ngó xuống mà coi nè , cha dợ con dễ đánh cờ Tướng đập nhau chảy máu đầu làng xóm ơi !

Bà vợ ông Bảy Cu la làng.Thu chạy ra nhìn hai người đàn ông nàng mắc cười chợt nhớ đến chuyện Phượng trong truyện của Duyên anh ,ông Bắc kỳ Vũ mộng Long lấy gái Nam con nhà điền chủ chuyên ăn thịt chuột đồng và ông Thiếu úy Toàn không dám ăn thịt chuột khi lấy Thu , Ông Bảy Cu giải ngũ mở một cái quán bán phở ven con lộ phụ quán là Thu

công việc buôn bán đấp đổi qua ngày với lương cự quân nhân hàng tháng lên Ty Ngân khố lãnh chẳng bao nhiêu,

Một hôm sau Tết có một toán người Bắc rất lạ vào quán ăn phở gọi thêm lá É ,người Nam gọi lá Quế không ai gọi lá É ,ông Bắc Kỳ Toàn sanh nghi chạy đi báo cho cái đồn lính Địa Phương Quân gần nhất thì họ đã biến mất về phía rừng dừa .

-Tao nghi Việt cộng quá Toàn ông Bảy Cu nói với thằng rể Bắc Kỳ

-Dạ Bố tụi nó là Việt cộng trăm phần trăm,con biết mà

-Lúc này tao nghe đài Quân Đội nói đánh đâu đó ở ngoài Trung

-Mụ nội Hòa Bình mà tụi nó cứ chọt quài chịu sao thấu ông Bảy cu lên tiếng

-Mà bố cũng chọt con Tám Thơm quài nó chịu sao thấu

-Thằng trời đánh, thánh vật tao thiến mà ông Bảy Cu vác cái rựa chặt dừa rượt ông Bắc Kỳ Toàn chạy về phía con mương vấp té nhào luôn xuống mương,

Con bé hàng xóm cháu ngoại bà con ông Bảy Cu chạy vào nhà gọi Thu

-Ông ngoại vác dao chém ông Dương hu hu ...

Thu chơi với chạy ra, lắc đầu khi ông Bảy Cu và ông Toàn Bắc kỳ đang ngồi bên bờ mương hút thuốc, từ bên hàng xóm tiếng đài phát thanh vang lên thông báo Buôn Ma thuật di tản hai ông thở dài đi vào nhà quên cây rựa bên bờ mương và quày dừa còn mấy trái .

Cái Bệnh xá Dốc Mu tan hàng, khi nghe tin Sài gòn đầu hàng ông Lý Thiết Quài trốn về nhà lúc 19 tháng 4 ,ông Thiếu úy Toàn thay mặt ký lệnh xuất viện hết mấy ông bệnh binh , có nhiều ông ở Vùng 2 không biết về đâu đành nằm lại , ông Toàn ra lệnh tan hàng , ông cũng về nhà vợ nằm khóc một mình , muốn về Hồ Nai thăm gia đình nhưng chộn rộn quá tụi Du kích nó bắn người bừa bãi quá ông Bảy Cu không cho thằng rể đi lúc lâm nguy ông đâm ra thương thằng Toàn chi lạ,

Ông Toàn chia hết thuốc men vật dụng cho lính ,hai ngày sau tụi Du kích mới vào cái Bệnh xá Dốc Mu trống rỗng không còn ai chỉ còn lá cờ vàng rách nát bay trên cột cờ ,thằng Du kích ngứa mắt bắn một loạt AK dây cờ đứt rồi hấn đạp đôi dép râu lên miệng chửi sùi bọt mép, Ông Thiếu úy Toàn bị bắt trói gô dưới gốc cây dừa trước sân Bệnh xá trên mình ông bộ bà ba đen rách bươm,

-Mẹ mình bắn nó đi đồng chí

-Nó tội gì ?

-Thiếu quý Ngụy ,

-Nó có nợ máu với Nhân dân không?

-Thiếu quý là có nợ máu đòi xử đi

-Mấy ông ơi chồng tui là Y tá , ổng có giết ai đâu mà nợ máu vợ ông Toàn khóc lóc van xin Cả xóm nói -Đúng đòi người ta là y tá mà

-Mà y tá sao Thiếu Quý , kỳ à ghen để hỏi cấp chên coi

Ông Du kích gặp ông Bộ đội Chính Quy hỏi thì ông Bộ đội đi vào nhìn ông Toàn Bắc kỳ hai ông Bắc Kỳ nói chuyện với nhau xong nhận ra họ hàng cùng Bùi Chu Phát Diệm ôm nhau khóc, ông Bộ đội vai em con chú bác ruột , ông Thiếu úy Toàn được mở trói thả ra và cho về làm việc lại Bệnh xá Dốc Mu ,ông lạng quạng cầm ống chích lụi mông trật lất nhưng nhờ ông Bảy Cu có Cc 2 Quân y lúc này được trưng dụng trở lại che chở cho đến ngày vác gạo đi học tập tại Katum , theo lời khuyên nhủ của ông Bộ đội con ông Chú nên tìm cách ra đi

- Anh không sống nổi với chế độ này đâu

Sau khi học tập một năm về thì cái Bệnh xá giải tán xã Dốc Mu đổi tên khác , ông Toàn mò về Hồ Nai cùng ông em con ông Chú, thì gia đình ông Toàn không còn ai họ đi mất cha mẹ ông và hai đứa em gái và thằng út biệt tăm nghe nói có ông Cha xứ đem đi Vũng Tàu không tin tức gì hết

Ông Toàn về lại Quê vợ, để tìm cách ra đi dẫn theo ông em Bộ đội, ông Bộ đội về đơn vị đóng tại căn cứ Đồng Tâm hẹn khi ra đi Ông Toàn sẽ cho biết ,

Chuyện đi không dễ dàng, vì không có ghe và không có vàng thì gặp ông bạn cùng khóa bên Hải Quân nói

-Ông biết có ai bán súng không? Nếu ông tìm được vài cây chủ Tàu sẽ cho ông đi không lấy vàng 3 người, Tôi lái Tàu đã chuẩn bị kỹ súng để phòng hờ thôi sợ cướp biển Thái lan, Ông Toàn vội đi tìm ông em bộ đội, chuyện súng đạn dễ thôi, vì ông em Bộ đội con ông Chú đang là thủ kho Vũ khí ông tuồn ra được vài cây M16 và lựu đạn khổ là không biết làm sao chuyển cho ông Hải Quân, cứ đem về Hồ Nai để đó, ông Toàn xin đem theo vợ chồng ông và đứa con gái cùng ông em không dám nói là Việt cộng Bộ đội ,ông Bảy Cu già rồi không muốn phiêu lưu

-Thôi vợ chồng bây đi đi cho bớt khổ tao già rồi bám mảnh vườn này cháo rau qua ngày con à

Số súng được ông Hải Quân đến lấy từng đợt tháo gọn vùi vào mấy bao Phân gà thúí hoắt ,5 lần mới xong người tổ chức thu vàng là ông Lý Thiết Quài . Cấp trên của ông Toàn nơi Bệnh xá Dốc Mu gặp Toàn ông bô bô

-Nị giỏi lắm số súng này mình chơi bọn Hải tặc dừng dằng , giữ an linh cho chiếc Tàu

-Tôi tưởng ông chạy theo Ông Thiệu rồi chứ,ngày 19 tháng 4 ông bỏ Bệnh xá chạy mất

-Ngọ chạy vào Tòa Đại sứ Tài lon , chúng nó không cho vào đành chạy dề đi học tập tù như Nị một năm

-Ông còn lém qua lém lại không ? Toàn hỏi

-He he lém con dợ thôi ba con dợ 10 đứa con khổ quá , kỳ này đi hết

Chuyến đi được mua bãi an toàn, toàn là người Tàu Chợ lớn ra đi từ Kiên Giang do Trùm công an Mười Vân đứng phía sau.

Công an hộ tống ra đến Hải phận thì chiếc ghe hơn 200 con người muốn chìm ông Lý Thiết Quài la làng ,khi thấy số khách đông hơn dự tính tại Công an thêm người, lấy mỗi người 3 cây vàng , ông cầu cứu ông Hải Quân và ông Toàn và ông Bộ đội dùng súng ép một số người không có tên trong danh sách xuống biển,khi thấy các thuyền đánh cá

-Mẹ mặc kệ họ ép xuống nếu không thì bắn ,không đủ nước và lương thực ,ông Hải Quân la lớn , bắn chặn ghe đánh cá lừa người sang họ có vàng để trả cho ghe đem họ về ,tiếng súng nổ chặn được hai chiếc giã cào ép hết 100 mạng sang tiếng khóc tiếng la vang động trên biển, không còn tình cảm trong lúc này , sau khi dồn hết qua hai chiếc ghe đánh cá, chiếc Tàu ông Lý Thiết Quài quay chạy thẳng ra Hải phận Quốc Tế , mọi người nhẹ nhõm, Đến ngày thứ hai thì gặp cướp biển chúng hùng hổ nhào đến bao vây.Ông Toàn cầm cây M16 bắn thẳng về hướng chúng tiếng đạn nổ chát chúa trên biển vắng tụi Hải tặc biết gặp thứ dữ quay đầu chạy về hướng Nam , tàu chạy trên biển êm như trong sông đến Singapore thì bị Cảnh sát biển quần bắn dọa không cho vào , chuyến Hải hành vượt biên gặp Tàu ngoại Quốc nhưng không Tàu nào vớt , ông Hải Quân quyết định đâm chìm Tàu

để Tụi cảnh sát biển Singapore cứu, một quyết định ngu ngốc làm chết 20 mươi người toàn đàn bà con nít không lợi được ,trong đó có vợ con ông Toàn và vợ con ông Lý Thiết Quài , ông lên trại Singapore tố ông Hải Quân giết người, Cảnh sát Singapore quần ông Thiếu úy Hải Quân cả tháng trời ,đàn ông xúm lại đánh ông ta một trận thừa sống thiếu chết ,cao ủy Tị nạn phải đem ông ta đi nơi khác

Chiều đến Ông Lý Thiết Quài và ông Toàn lang thang trong hàng rào nhìn ra biển khóc như những người điên,

Con gái ông Thượng sĩ già Bảy Cu và cháu ngoại nằm yên dưới đáy biển không tìm được xác còn ông Lý Thiết Quài điên loạn ,ông cởi hết áo quần đi trong đêm, sáng ra thì biển mất cả trại đi tìm thì thấy ông nằm dưới mương phải chở vào bệnh viện tâm thần , ông Toàn nhờ ông em bộ đội an ủi và theo dõi nên đỡ hơn , rồi cả hai được Na Uy nhận định cư, trên chuyến bay rời phi trường Changi ông Toàn nhìn xuống biển thấy vợ con ông trôi bồng bồng trên đầu ngọn sóng vẫy tay gọi, ông gục đầu khóc ngất .

Đến Na Uy ông vào thẳng Bệnh viện luôn sáu tháng sau mới trở lại bình thường, nhiều đêm ông khóc gọi ông Bảy Cu

-Bố ơi, Ông Thượng sĩ già ơi ! Con khổ quá bên ngoài phòng ánh mắt ông em nhìn qua khe cửa nước mắt rơi nhạt nhòa

Sau một cú đụng vào chiếc Coast guard của Hải cảnh Singapore, chiếc tàu của ông Lý Thiết Quài và ông Toàn Bắc kỳ vỡ toanh chìm rất nhanh, lúc này trời đã tối ,ông Toàn và đám đàn ông ,la chí chèo tìm thân nhân sóng mạnh, tụi Hải cảnh Singapore vớt những người còn lơ lửng trên biển, đám đàn bà con nít chìm lìm ,ông Toàn bơi trong cơn sóng gọi

-Thu Thu ,....nhưng không nghe tiếng trả lời mặt biển nhốn nháo, các chiếc Tàu đang neo bến cũng có người rọi đèn sáng trưng để giúp nhân viên cho Ca nô quần ra biển vớt người , ông Toàn và đám đàn ông được cứu lên Ca nô. Tất cả đàn bà con nít biến mất trên mặt biển đen xì

Thu và đứa con gái may mắn nằm cạnh một cái Phao ruột xe nàng chụp vội trông vào người cùng đứa con gái thì sóng biển đánh mạnh đẩy ra khơi, trôi dạt dờ đến sáng đứa bé mệt lả nhưng còn thở, được một chiếc Tàu Na Uy trên đường từ Singapore về Na Uy vớt

Ông Thuyền trưởng người Na uy không thể quay trở lại Singapore được nên gọi điện về Công Ty hỏi ý kiến thì họ nói cứ đem về Na Uy rồi tính

Hai mẹ con Thu được chăm sóc cẩn thận nơi phòng cấp cứu của chiếc Tàu, nàng không nói được tiếng Anh chỉ ra dấu là từ VN ra đi ông Thuyền trưởng lấy tấm Bản đồ

Hải hành ra nói Thu chỉ chỗ nàng ra đi

Thu chỉ ngay Kiên Giang ,rồi ông hỏi tại sao nàng trôi trên biển ,nàng ra dấu hai chiếc Tàu đụng nhau nơi biển Singapore một tuần trên chiếc Tàu nàng không biết chồng mình còn sống hay đã chết ,không nói được bất cứ một tiếng ngoại quốc nào nàng chỉ cười khi gặp các thủy thủ và ông Thuyền trưởng tuổi cỡ ông Bảy Cu ba nàng,

Ông Thuyền trưởng dạy Thu tiếng Na Uy ,đối chiếu bằng tiếng Anh trong thời gian trên Tàu ,và con bé Liên cũng rất mến ông già này

Tàu cập bến ESLO Thành phố Thủ Đô của Na Uy ông Thuyền Trưởng liên lạc ngay với Cảnh Sát Hải Quan để tường trình về hai người Ngoại Quốc trên Tàu ,sở Di trú xuống hỏi thăm

về tình trạng sức khỏe ,lúc này Na Uy có một số người Tị nạn Việt Nam định cư gần biên giới Thụy Điển ,mẹ con Thu được cho về một khách sạn cư trú ,và Ông Thuyền trưởng có nhã ý nhận nàng là vợ nếu nàng đồng ý vì ông ly dị vợ đã lâu

Thu nhìn ông già tuổi đáng cha mình trầm ngâm, nàng xin phép ông cho nàng 1 tuần để suy nghĩ và nhờ Cao ủy Tị nạn tìm tông tích ông chồng nàng còn sống hay đã chết ông Thuyền trưởng gật đầu ông Tên là Romy de Myer .

Hai ngày sau có một người Thông dịch viên người Việt được sở di trú gọi đến nhờ Thông dịch bà này có chồng người Na Uy Thu tường thuật về chuyến đi ,và tai nạn trên biển khi vào Singapore, nhân viên Di trú ghi nhận hết xong nói

-Để nhờ Tòa Đại sứ và Cao ủy Tị nạn tìm tung tích ông Cao Văn Toàn, và người em Cao Văn Minh trong chuyến đi, trong thời gian chờ đợi không biết vì lý do gì mà tị Singapore ém nhem vụ Tàu Coast Guard không giúp Tàu Tị nạn theo đúng Hiến Chương Liên Hiệp Quốc là không từ chối khi họ đã vào lãnh Hải nước sở tại nên Cao Ủy phải chờ ,

Bên này tháng ngày cô đơn không biết tin chồng Thu đành chấp nhận làm vợ ông Thuyền trưởng để trả ơn người cứu giúp nàng và đưa con gái, nàng về một trang trại với ông Romy de Myer ,ông cũng xin nghỉ việc đi Tàu Viễn dương khi có cô vợ xinh đẹp người Việt Nam mọi việc xong sở Di trú Na Uy khép lại Hồ sơ ,thì 3 tháng sau Sở Di trú Na Uy nhận tin của Cao Ủy cho biết ông Cao Văn Toàn và Cao Văn Minh còn sống xin Tị nạn bất cứ nơi đâu vì tình trạng bệnh Tâm thần nhẹ và ông Minh là cựu Bộ Đội Mỹ Úc Không nhận ,họ gặp Thu và ông chồng cựu thuyền trưởng thông báo Thu chết đuối, sự hấp tấp làm vợ người khác của Thu làm nàng khó xử ông Romy de Myer không muốn mất Thu , đồng ý bảo trợ hai anh em ông Toàn vào Na Uy nhưng với điều kiện là Thu không trở về với chồng cũ ,ông này cũng ích kỷ và rất ghen

Ông không cho Thu học lái xe ,quản lý hết tiền bạc ,mọi chi tiêu đều do ông kiểm soát chặt chẽ khi biết Toàn bị bệnh Tâm thần ông an tâm nói với Thu

-Chồng em bị Tâm thần nặng nên quên đi

Thu nhiều đêm ôm con khóc, muốn nó gặp Cha nhưng con bé Liên quên mất ba nó vì ông Romy rất chiều chuộng và cưng nó, ông nhồi vào trí óc non nớt của nó là

-Ba mày chết rồi, Thu thấy cuộc sống bất ổn mấy đứa con ông Romy de Myer về ghen thay mẹ của tụi nó ,bắt nàng phục dịch đủ mọi chuyện ,nhất là đứa con gái nhỏ hơn Thu hai tuổi nó là người Mẫu nhưng rất ở dơ nó quăng ra từng đồng áo quần nòng nặc mồ hôi dầu bắt nàng giặt bằng tay , kiểm đủ mọi chuyện hành nàng, một hôm nàng ăn cắp tiền ông Romy de Myer đi kiểm Toàn và đưa em nhưng vô vọng ,không có địa chỉ ông Romy dấu mắt ,cuộc sống nàng như một đứa đầy tớ, phục dịch cho cha con Romy ,thằng con trai ông này muốn hiếp dâm nàng ,với ánh mắt đầy dục vọng sau khi hấn hút cần Thu thủ sẵn một con dao bén nhọn để phòng thân ,khi hấn thả dê Thu lấy ra chìa trước mặt Thu nói chuyện này với ông Romy thì ông ta nói,

-Thì em chịu nó đi mất mát gì Anh già rồi không làm em sướng hưởng thụ đi đừng phí .

Thu choáng váng khi nghe ông chồng nói

Nàng gọi điện thoại tường thuật với Cảnh Sát nhờ giúp đỡ nhưng cha con ông Romy chối nói nàng dựng chuyện tị Cảnh sát Na uy tin dân của nó hơn dân Mít

Sau vụ Thu gọi Cảnh sát tình hình cuộc sống rất căng thẳng , thẳng con chuyên rình Thu tắm, nhiều lúc nó lấy củ từ chìa ra trước mắt nàng cười nham nhở với sự đồng thuận của ông Rony

Thu chửi tiếng Việt kèm theo tiếng Nauy

-Bố mày tao cắt củ từ của mày nghe chưa? Nó cười hô hố nói

-Mày dám không?

Tiền không có Thu không biết dựa vào ai ,đi lên phòng Xã hội nhờ can thiệp không ai tin ,nàng như đi vào tuyệt lộ .

May mắn nàng tìm được số phone của nhân viên Cộng Đồng người Việt tị nạn mà ông chồng nàng xé vớt vào thùng rác không cho nàng biết cha này ghê thật

Sau vài cú phone thì họ giúp mẹ con Thu trốn con bé Liên không chịu đi nó nói với ông Rony de Myer là mẹ trốn , ông Không cho nàng ra ngoài và cúp luôn điện thoại ,

Thằng con Rony phê cần lợi dụng lúc Thu không phòng thủ nó nhào vào phòng tắm với thân hình trần như nhộng khóa tay hiếp dâm, Thu cắn nó một phát đứt vành tai chạy bung ra đường la lớn với chiếc khăn đầy máu hàng xóm gọi Cảnh Sát và xe cứu thương đến ,trên mình nàng không có quần áo,có chứng cứ phòng Xã hội đem mẹ con nàng đi với sự trợ giúp của Cộng Đồng người Việt tại Na uy nàng thoát khỏi Địa Ngục sau một năm về làm vợ ông Thuyền trưởng Rony de Myer

Nàng không ngờ nơi khuôn mặt hiền hậu khi cứu nàng trên biển mà bên trong là một con Quỷ cuồng dâm ,mỗi khi động tình ông trói nàng đánh đập tàn nhẫn rồi mới làm tình , Nàng gặp lại ông Bắc Kỳ Toàn chồng nàng và người em làm việc tại bến Tàu Bryggen nhờ cộng đồng tìm dùm

Cả hai nhìn nhau khóc, con bé Liên xa lạ với cha ruột nó đòi về với Rony de Myer Thu phải khuyên nhủ và năn nỉ mãi mới xong

Ông Bắc Kỳ Toàn đã tỉnh nhận ra vợ và con Thu kể hết câu chuyện và xin ông tha thứ nếu không thì Thu đi nơi khác sống nuôi con

Ông Toàn ôm vợ nói

-Anh Đạo Chúa nhưng anh tin vào phần số và nghiệp mỗi người có một định nghiệp mình đã trả rồi em

-Bây giờ mình hãy lấp lại những mảnh vỡ do thời cuộc ta làm lại từ đầu anh vẫn yêu thương em

-Đúng đấy chị Thu; anh vẫn nhớ chị và Cháu khóc hàng đêm cứ tưởng chị và cháu Liên đã bỏ mình trên biển chiều hôm đó khiến anh điên luôn ,

Thu nhìn người em chồng cảm ơn vì ông em này gắn bó an ủi Toàn

Ngôi nhà mướn cuối con đường đầy cây Phong lá vàng khi hè về tỏa hương thơm dịu, Ông Em có vợ sống gần đó hai gia đình gắn bó với nhau, Ông Thượng sĩ già Bảy Ku nhận được hai cái điện tín ,một của Thu một của Toàn về Xã Quyết Thắng Dốc Mu ,

-Bố! vợ con và cháu Liên đã chết trên Biển ,con đang ở Na Uy

-Ba con và cháu Liên đã đến Na uy , Anh Toàn không biết ở đâu sống hay chết ?

-Trời mẹ tui này hai đứa chung một ghe vượt biên ở một Nauy, mà không biết nhau mà Na uy ở đâu mẹ nội để tao lên Phường hay ra Tỉnh hỏi cái nước Na quy này nó ở đâu ,bà vợ nói thì Na Quy nó gần Cu Ba ,Cu Tư gì đó tôi nghe tàng hình nó nói quai

-Thôi bà Ku gì nơi này để tui đi hỏi .

Ông Bảy Ku cầm hai cái điện tín ra Bưu điện Bến Tre hỏi thì con nhân viên gốc chẵn Trâu Du kích bù trất nói

-Chú đề Sài Gòn hỏi cháu không biết ,

-Thì có ông nhân viên đeo kính trắng sáng sủa người Nam ra nói Na Uy nó nằm gần Phần lan ,và Thụy Điển

-Mà Phần Lan và Thụy điển ở mô tui làm sao biết ,nói Mỹ thì tui biết còn xứ này tui ngọng luôn bó tay luôn

Ông nhân viên nói - Mà Cháu cũng bó chưng luôn chú có đi đến đó đâu mà biết

Ông Bảy Ku nổi sùng nói

-Tao tưởng hai đứa mày biết chớ còn không tao hỏi làm gì ?

Ông Nhân viên cũng dễ thương vào lấy trái đất xoay tìm ra Na Uy cho ông Bảy Cu mãi mãi

-A he Tao biết dòi mà từ VN mình đi đến đó bao lâu ?

-Chắc hai chục ngàn cây số đó chú

Trời xa dữ à ghen thôi tao dìu cảm ơn cháu nhân viên Ngụy thông minh hơn tụi chẵn châu chẵn bò nói xong ông Bảy Cu về nhà

-Bà ơi tui biết cái xứ Na Quy này dòi xa lắm

-Ông giỏi he xứ Dừa này ông chưa biết hết trừ cái Dốc Mu mà cứ nói tướng không hề Nghe vợ nói ông Bảy Cu làm thình ,mụ vợ lúc nào cũng nói ngược chắc bà bị đở ngược chuyên môn kê tử đứng vào miệng của ông

Bên Na Uy vợ chồng ông Bắc Kỳ Toàn sống hạnh phúc ,nhưng mỗi đêm khi nhớ về ông Rony mần tình Thu đổ mồ hôi ,nàng đâm ra lạnh cảm nên Toàn thông cảm Thu không dấu chồng chuyện gì nàng kể hết những truân chuyên khi làm vợ ông Tây Thuyền trưởng ,và toàn ăn bông gà rẻ nhất trên xứ này ,cuộc đời đã cho nàng một bài học đắt giá.

Một hôm hai anh em dòng họ Cao ngồi lai rai nhắc chuyện cũ thì ông Minh chợt nói

-Em tịt ngòi rồi anh, anh ráng kiếm đứa con trai nối dõi dòng họ Cha mẹ của anh biệt tăm lâu không tin tức chắc chết hết rồi .

-Ừ để anh ráng coi đạn được như thế nào vụ vượt biên và Tàu chìm làm anh liệt luôn đến giờ .

-Bào Ngự ngoài biển đầy xứ lạnh nhiều lắm bắt về nấu cháo ăn tấm bổ anh à

-Hai anh em nhỏ to chuyện gì dậ ?

-Chuyện kiếm một thằng Cu nối dòng đó chị

Thu nghe nói thừ người ra thở dài sau hơn một năm làm vợ ông Tây già nhưng ông còn mạnh lắm ông vui đập nàng như một gái Làng chơi, còn muốn thằng con ông nhập cuộc nàng sợ quá đâm ra hết hứng thú với ân ái bây giờ nói chuyện có thai và con trai nàng đâm ra thương chồng vô hạn nhưng sức nàng có hạn dù nàng mới 24 và Toàn 26 .

Ông Toàn chăm sóc Thu và con gái chu đáo ,nàng chịu khó hầm bào ngự được anh em Toàn bắt về giới hạn mỗi đầu người 5 con theo luật , ăn khoảng vài lần thì có hiệu nghiệm Thu bắt đầu có triệu chứng hứng tình khi trăng gần tròn ,ông Bắc Kỳ Toàn cây Colt 45 hơi ngắn nòng ,và ông em ông Toàn cũng có dấu hiệu bớt chất độc Da Cam mà ông bị nhồi sọ Một hôm vui miệng ông Toàn hỏi ông em Bộ đội

-Nè chú Minh bệnh liệt dương của chú không phải do chất độc Da Cam như chú bị Tuyên truyền Tôi cũng bị xịt trên bầu trời Dốc Mu hoài nên chuyện liệt dương chất độc Da Cam

là chuyện bịa thôi, tụi nó muốn làm tiền tụi Mỹ nên bày chuyện đấy ,mà chú thấy chất độc Da Cam chưa?

-Em thấy nó xịt ra màu vàng Da Cam đầy trên khu rừng

Ông Toàn cười lớn hehe- Chú sai rồi không phải màu vàng mà màu trắng như sương mai đọng trong thùng màu vàng Cam mà thôi

Ông em ngồi làm thỉnh ,đặt tụi nhà nước VN làm rùm beng chuyện này nhằm moi tiền Đế Quốc mỹ lắm tiền nhiều của thà xin nó viện trợ Nhân đạo còn hơn điểm thúy thừa kiện tùm lum

Rồi chuyện vui cũng đến Thu có Thai ông Toàn đâm ra mê tín ,ra ngoài trời khẩn vái vong linh ông bà Cha mẹ, ông đâu có biết cha mẹ ông đang ở Hòa Lan không đâu xa,ông em ông đang là Thủy thủ Tàu khách Ruby blue thường ghé bến tàu Bryggen này

Ông Toàn là nhân viên lái xe nâng hàng cho bến Tàu công việc nhàn hạ ,khi rảnh thì ông viết lách tầm phào gửi đăng các báo người Việt bên Pháp ông có viết một câu Chuyện người thiếu nữ Việt vượt biên được Tàu vớt trên biển chỉ vì thêm một trái Táo mà cho thẳng nhà bếp Tây lòn củ từ vào hang của mình,câu chuyện bị phản đối dữ dội bởi tên một cô gái trùng tên em của ông không địa chỉ tên Cao thị Quế Phương Ông chợt nhớ đứa em gái của mình cũng tên này bèn nhờ Tòa soạn tìm nhưng không có kết quả .

Buổi sáng định mệnh ,khi ông Toàn nâng một kiện hàng đưa vào hầm của chiếc Tàu khách chạy đường Hòa Land Na Uy thì một ông đầu đen mang một vạc vàng trên cầu vai đi xuống nhìn ông Toàn ông Toàn nhìn lại cả hai khựng vì khuôn mặt giống nhau ông Toàn ú ớ hỏi bằng tiếng Na Uy

-Ông có phải tên Huy không?

Ông Thủy thủ ngạc nhiên nhìn bỗng nói tiếng Việt lơ lớ

-Tui tên Huy sao ông biết tên ?

-Thì nơi nắp túi đó

-Ông tên gì ?

-Tôi tên Toàn thì ông Huy chợt nhận ra,

-Trời anh Toàn lính Quân y phải không ? rồi ôm ông Toàn mếu máo nói

-Em đây gia đình tưởng anh chết nơi rừng dừa Bến tre năm 1975

Ông Minh chạy đến ông Toàn nói -Thằng Minh con Chú Ba ngoài Bắc

Câu chuyện chưa dứt thì ông Huy phải rời bến hẹn gặp nhau tại đây cùng với gia đình cha mẹ em cháu .

Một tin Song Hỷ. Thu có thai siêu âm con trai và gặp hết gia đình cha mẹ ông Toàn cả nhà mừng rỡ như trong giấc mơ

Vợ chồng Minh cũng có con gái và tất cả xin đoàn tụ tại Hòa Land từ giả Na Uy về Hòa Lan đã có cơ ngơi nơi đó do cha mẹ ông gầy dựng nên với món chả giò danh tiếng chỉ sau Trịnh Vĩnh Bình

Năm 1998 Ông Toàn cùng bầu đoàn thể tử về thăm Quê Hương chòm khế chua vì ông Bảy Cu đã già, bà Bảy Cu đã mất vì bệnh tật

Ông Bảy Cu nheo mắt nhìn ra con đường đất sỏi khi thấy bóng con gái cùng thằng rể Bắc kỳ dẫn hai đứa cháu hiện ra

-Chờ tụi bây là tía đứng tim ,mụ nội về sao không cho biết

-He he tụi con cho bố đứng chim luôn ông Toàn cười nói

Toàn ôm đôi vai gầy guộc của Bố vợ nói

-Thượng sĩ già Bảy Cu ơi vác cây súng Garant bắn con đi he he he tui của con gái Thượng sĩ cho bỏ ghét

-Chiếu Tướng hạ thủ bất quờn Bố thua rồi

Ông Bảy Cu khóc nói -Tía nhớ cái Bệnh xá Dốc Mu và ông Lý Thiết Quài không biết bây giờ nơi mô?

Ông Thiếu úy Toàn đưa mắt nhìn về hướng Dốc Mu nói

-Ông chết rồi nơi Bệnh viện Singapore rồi Bố

-Chời sao nghiệt ngã quá, ông Lý Thiết Quài dễ thương của tui ơi .Ông Bảy Cu lau nước mắt dẫn thằng cháu ngoại đi về hàng dừa cho cháu coi cá Lia thia. Toàn ôm vợ vào nhà với con Liên đã lớn bộn bên ngoài gà gáy trưa vang lên Ò Ó O O.

Thì Toàn nói - he he

-Tiếng gà gáy trưa là có con gái mất đời con gái như em Thu ơi ,Thu cười hi hí nói đồ Quỷ vậthe he he./.

Phan Nhật Bắc

Melbourne đầu năm 2022

Kính mời đọc thêm những truyện khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/PhanNhatBac.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM